

محمدعالم افتخار

از «همه شمول» امریکا تا «همه شمول» داکتر عبدالله و سلیم مجاز

(تأمل و تبصره غیر شعاری)

تصور میرفت که پس از اشتراک تمامی نمایندگان سیاسی و نظامی امریکا و ناتو و اکثر ممالک غربی در مراسم تحلیف جناب اشرف غنی احمدزی در 19 حوت 1398؛ گفتنی های امریکا و همسویان در مورد مسئله قدرت و دولت در افغانستان خاتمه یافته باشد.

راستش بنده شخصن وقتی شنیدم که آقای مایک پامپینو وزیر خارجه امریکا برای سفر از قبل اعلان نشده به کابل رفته است؛ حدسم این بود که حامل پیام تبریک جناب رئیس جمهور امریکا به «رئیس جمهور منتخب افغانستان اشرف غنی» میباشد و به دلیل اینکه جمهوری اسلامی افغانستان متحد استراتژیک امریکا خارج از ناتو است؛ لازم دیده شده است که این تشریفات با فوق العادگی خاص انجام شود و شاید هم در نظر است که کم و بیش تاخیر پیش آمده در مورد هم به اینگونه جبره گردد.

اما روزی بعد که هیاهو برپا شد؛ آقای مایک پامپینو با خشم و عصبانیت کابل را ترک نموده است؛ هک پک ماندم. تا آنکه چیز چیزی از اعلامیه وزارت خارجه امریکا یعنی اعلام خود آقای پامپینو را شنیدم و خواندم:

* امریکا از اینکه اشرف غنی رئیس جمهور و عبدالله عبدالله رئیس اجراییه به وزیر خارجه امریکا گفته اند که نمیتوانند با هم حکومت همه شمول بسازند؛ نومید شده عمل اینها غیر مسنولانه است و باعث بی حرمتی به افغانها، امریکایی ها و تمام آنانی است که برای افغانستان قربانی داده اند.

* در نتیجه امریکا تصمیم گرفت که یک میلیارد دالر از کمک هایش را برای افغانستان قطع کند، یک میلیارد دیگر را هم سال آینده قطع میکند و در مجامع کمک کننده بین المللی هم روش حمایتی خود را تغییر میدهد....

به حیث کسی که چند صباح با قلم و خوانش و کاوش و حساب و کتاب سپری کرده ام؛ برایم هضم و قبول این همه کارنامه ضد و مضاد آسان نبود. خاصه که متن اصلی و کمی مطمئن اعلامیه دستگاه بزرگ دیپلوماسی امریکا را زود به دست نیاورده بودم که حالا مایلم در پاورقی تقدیم شما کنم تا عرایضم را بهتر برداشت نمایید(1).

هنوز هم به نظرم منطقی همان حدس اولی ام بود که جناب پامپینو به اشرف غنی که «سند اصولی!» کمسیون انتخابات! افغانستان را به دست داشت؛ اصلتن و وکالتن تبریکات گفته کمر ایشان را با یک تبریکه امریکایی یا یک دستمال گل سیب آسیایی می بستند و دعا و فاتحه و تمت بالخیر می کردند.

ولی این دیگرش غیر منتظره و غیر قابل فهم بود و هنوز هست. ابرقدرتی که زمین و فضای افغانستان را در شب و روز زیر کنترول و زیر ذره بین دارد و حتی تمامی ریز و درشت جاری مرئی و نامرئی در آن را ضبط فیلم و نوار و «nano cheeps» چیپ های نانویی میکند؛ در مورد آنچه که نه تنها تحت نظرش انجام شده بلکه توسط نمایندگان و شرکایش مانند همه کاره سی و چند ساله جناب زلمای خلیل زاد؛ تا آخرین منزل همراهی و همسویی شده دیگر چه اما و آگری میتواند و می باید داشته باشد؟

چگونه میتواند رئیس جمهوری که توسط خود امریکا پرورده و آورده و باز آورده شده است؛ امریکا را «نا امید و ناراضی» در حدی بگرداند که چاره را در قطع کردن کمک های میلیاردی خود بجوید؟

در خیر ها اینهم آمده بود که جناب پامپینو شاید همراه با پیام تبریکه دونالد ترامپ؛ این پیام حکومت امریکا را نیز آورده بوده که رئیس جمهور غنی با عبدالله عبدالله رقیب انتخاباتی ی «خوابانیده و شکست داده» اش یک حکومت «همه شمول» بسازد که «منافع ملی امریکا» آنرا ایجاب میکند.

اعلام های رسانه ای و اعلامیه وزارت خارجه امریکا اشعار داشتند که اشرف غنی و عبدالله عبدالله؛ علی السویه و به اندازه و طرز و ترتیب برابر! به این پیام و خواسته «نه خیر و نمیشود» گفتند و همان بود که جناب پامپینو را از کابل به قطر پاس داده به سوی ملا برادر و کلاتهای طالبان شوت کردند.

البته من زیاد ریاضی نمیدانم و اینکه با محاسبات پیش گفته و آنچه در خلق «حکومت وحدت ملی» توسط جناب جان کری سلف آقای پامپینو و جریان پنجسال سرگذشت آن حکومت جانانه؛ ثبت تاریخ شده است؛ چطور و چه وقت اشرف غنی و عبدالله عبدالله هموزن و هم طراز و هم ارز و هم توان و هم اختیار شده اند؛ آنهم در دیدگاه امریکایی؟

حل و فصل این قضیه شاید نیازمند ارشمیدس و همپایگان بعدی اش در عالم ریاضیات عالی و کانتومی باشد!

خصوصاً که پس از انتخابات اخیر ریاست جمهوری زیاد دیدیم و شنیدیم که عبدالله عبدالله و دار و دسته اش نه تنها هم شأن رئیس جمهور غنی نیست که «یاغی و باغی» و سزاوار «سرکوبی» میباشد!!

آرزومندم بزرگان اندیشه و منطق و نظر؛ بشگافند و معلوم دارند که امریکا وقتا که غیر از اشرف غنی مغز متفکر گنگ بیروت؛ رهبر هم ارزی دیگری هم به نام عبدالله عبدالله در افغانستان سراغ نموده و شناخته بود؛ در حدیکه بدون ناخدایی او هم کشتی افغانستان را نمیشد طبق منافع ملی امریکا راه انداخت؛ چرا در تمام دوران «حکومت وحدت ملی» به این صرافت نیافتاد و باز چرا در دوران «انتخابات» بسیار کثدار و پر پیچ و تاب و پر هنگامه اخیر؛ حکمت به خرج نداد تا کار به اینجا ها نکشد؟

ولی این بنده گنهگار؛ گمان خوب چندان ندارم. به خیالم اینها روی پرده است!

امریکا با طالب و در حقیقت حقیقت حقیقتاً ملتاریای پاکستان و حامیان شیوخ خرپول و هابی عربانها توافقنامه خلیه خندی امضاء کرده نه تنها در غیاب مطلق «حکومت همه شمول» بلکه در غیاب مطلق حکومت و اداره در کابل.

تنها نوک "کوه یخ" این توافقتنامه نشان داده شده؛ به اعتراف خود امریکایی های مسئول؛ «بخش های دیگر» مخفی است!

به این ترتیب تضادی هولناک و افتضاح اور امریکای 2001 که افغانستان را با b52 و خلیلزاد و اشرف غنی و دالر و تبلیغات «تروریسم القاعده و طالب و بن لادن و ملا عمر...» و امنیت و باز سازی و ملت سازی و آدم سازی... به قبضه آورده بود و امریکای 2020 که با همان طالب ها و بن لادن ها و ملا عمر ها ... طرح معاشقه در انداخته؛ خواهی نخواهی متبارز و آفتابی شده است. از همین جاست که یک کمی «منافع ملی یا منافع امنیت ملی امریکا» جری پیدا کرده.

صاحب رسوخ سن کرده ای را در زمان حکومت طالبان بر شمال افغانستان؛ با دسیسه ای در بند امنیت ملی انداخته بودند. وقتی فامیلش که اجازه یافت با وی ملاقات کند؛ ازش پرسیده بود که چه کنند، کی ها را ببینند و بگویند که یک چاره سازی برای رهایی اش نماید!

خیلی به رمز گفته بود که هیچ سر و صدا و دست اندازی (ناشیانه) نکنید ولی به جهر و به تکرار گفته بود:

- یک گوساله کلان و چاق و چله؛ قربانی و صدقه رد بلا گویان به مردم بخش کنید؛ انشاءالله خداوند چاره ساز میشود!

قریب نیمی از مبصران جهان گفته اند که امریکا برای بهانه حضور در افغانستان به دراماتیزاسیونی مانند حادثه شوک آور جهانی 11 سپتامبر نیاز داشت با سه هزار و چند صد قربانی....؛ شاید اکنون برای عقب گرد و سپردن کارها «به اهل کار» هم به دراماتیزاسیونی اندکی متفاوت تر احتیاج دارد. خلیلزاد و غنی و ستانیکزی دوحه؛ به مثابه حلقات کار کشته گنگ بیروت و گماشتگان سی آی ای که جایگاه خود را دارند؛ لذا کم از کم «یک گوساله کلان چاق و چله برای قربانی» و برای دراماتیزاسیون پیدا گردد و ترجیحاً او باید «رهبر افغانستان» جار زده شود!

رهبر افغانستان غیر امریکایی که با رهبر افغانستان امریکایی «حکومت همه شمول» نمی سازد، امریکا را نومید و ناراضی میسازد؛ به افغانها و امریکایی ها و دیگرانی که در افغانستان قربانی داده اند؛ بی احترامی میکند؛ حرکت او «غیر مسنولانه» استو «مستقیماً منافع امنیت ملی امریکا» را تهدید میکند!

امریکایی ها و جهانیانی که طبعاً فهم و شناخت از حقایق اوضاع و اشخاص سیاسی در افغانستان و پیوند آنها با عملکرد های امریکایی ندارند؛ اولین برداشت که از معادل و مساوی قرار دادن نام های عبدالله عبدالله و اشرف غنی می نمایند؛ همین است که: اشرف غنی که در جای خود و در کار خود است؛ پس هر مشکل که هست از ناحیه عبدالله است!

این شورای نظاری، جمعیتی، اخوانی، شمالی تلوالی...»

بیچاره امریکا، چه دلسوز و از خود گذر و چه مدبر و دور اندیش و سیاست است که میخواهد «گرگ و بره» در افغانستان؛ «همه شمول» شوند و از یک جوی آب بخورند؛ آنگاه «لنده غر» ها خود سری و لچکی و ... میکنند!

شاید بنده غلط میکنم و ایکاش که غلط بکنم. در آنصورت ببینیم دیگر صاحب نظران و حقوق دانان و قانون فهمان و سیاستگران چه میگویند. سخت ببخشید که خیلی عام شد؛ همه را گفته نمیتوانم صرف یک نمونه و سمبول:

محترم داکتر سلیم مجاز شخصیت چند بُعدی معروف و گرداننده سایت «اخبار افغانستان» از منظر دیگری به موضوع پرداخته و یک طرح پیشنهادی هم برای حکومت «همه شمول» ارائه داده اند.

ایشان در صدر همه؛ آورده اند:

سوگند اشرف غنی و داکتر عبدالله باطل نمودن نتایج انتخابات را حتمی و اجتناب ناپذیر ساخته است»

اینست متن کامل سوگند هردو شخصیت :

بسم الله الرحمن الرحيم

" به نام خداوند بزرگ ج سوگند یاد می کنم که دین مقدس اسلام را اطاعت و از آن حمایت کنم قانون اساسی و سایر قوانین را رعایت و از تطبیق آن مواظبت نمایم. از استقلال حاکمیت ملی و تمامیت ارضی افغانستان حراست و حقوق و منافع مردم افغانستان را حفاظت کنم و با استعانت از بارگاه پروردگار متعال و پشتیبانی ملت، مساعی خود را در راه سعادت و ترقی مردم

افغانستان بکار برم."

چون هردو شخصیت سیاسی سوگند یاد کرده اند و چون هر دوی ایشان در مسلمان بودن بهتر با هم رقابت میکنند، هردوی آنها نمی توانند، از مقام ریاست جمهوری کناره گیری کنند.

بنابراین تا وقتی که منشاء واقعی این حالت از بین برده نشود این بحران حل نمی شود. یعنی اینکه باید و بصورت حتم تدویر این انتخابات که در موعد معینی که قانون اساسی حکم کرده بود صورت نگرفت، مغایر احکام قانون اساسی و مخالف احکام دین مبین اسلام اعلان شود زیرا اشرف غنی پنجسال قبل نیز سوگند یاد کرده بود که قانون اساسی را رعایت خواهد کرد. بنا برین هیچ چاره دیگر وجود ندارد مگر اینکه نتایج این انتخابات تقلبی لغو و باطل اعلان گردد.

باید هردو شخصیت موقوف یکدیگر را درک کنند و هر دو به این حقیقت اعتراف کنند که بغیر از باطل اعلان کردن انتخابات هیچ چاره دیگر وجود ندارد.»

آیا وزارت خارجه امریکا اعم از جناب پومپینو؛ الیس ویلز و دیگران؛ یک ذره نمیتوانند؛ به چنین حقیقت بزرگ و بُعد حقوقی و سیاسی و طبیعی... آن تأملی روا بدارند؟

جالب است که کسی مانند بارنت روبین به همین «رهبر افغانستان» که گفته آمدیم؛ پیشنهاد اشرف غنی را باز خوانی می نماید که «رهبری شورای عالی صلح» را پذیرفته از سوگند و دیگر خواست هایش دست بردارد!

به هر حال سایت «اخبار افغانستان» با فرض اینکه نیت واقعی و انسانی ای در هیاهوی امریکایی «حکومت همه شمول در افغانستان» وجود دارد؛ این طرح پیشنهادی را به میان گذاشته است. البته من سنت شکنی کردم بایستی از نیویارک تایمز و سی ان ان و غول های فکر سازی و فکر سوزی امریکا و غرب؛ برداشت می نمودم. امید خداوند به این معصیت؛ روز قیامت روانه دوزخم نگراند! آمین

+++++

تازه ترین تهدید امریکا به افغانستان که اگر در مورد تشکیل حکومت همه شمول موافقه صورت نگیرد»
... کمک های اقتصادی تمام کشور ها به افغانستان قطع خواهد شد

حکومت همه شمول نجات ملی

National Salvation Inclusive Government

طرح پیشنهادی سایت «اخبار افغانستان» بمنظور برون رفت از بُن‌بست کنونی و پیشگیری از یک بحران سیاسی ویرانگر در افغانستان

از جمله چهارده کاندیدی که در انتخابات ریاست جمهوری شرکت کرده بودند، هیچیک منطقی نمی توانست در دور اول انتخابات بیشتر از پنجاه درصد آرا را کسب کند و همینطور هم شد. هیچ کاندید حتی بیشتر از سی درصد آرا را به تنهایی بدست نیاورده بود.

بر مبنی معلومات آرای بایومتریک که در روزهای اول انتخابات از طریق اینترنت در اختیار نامزدان گذاشته شده بود داکتر عبدالله رای بیشترین اما کمتر از سی درصد آرا را بدست آورده بود، اشرف غنی احمدزی در مقام دوم، گلبدین حکمتیار در مقام سوم و داکتر لطیف پدram در مقام چهارم قرار گرفته بودند.

سرویس های استخباراتی امریکا و کشور های اروپایی که در داخل تمام نهاد های دولتی افغانستان اجنت های بیشمار دارند بخوبی میفهمند که در دور اول انتخابات هیچ کاندید بیشتر از سی فیصد آراء را حاصل

نکرده بود. با توجه به اینکه در شرایط کنونی تدویر دوردوم انتخابات تقریباً ناممکن است، هیچ چاره دیگر وجود ندارد بغیر از تشکیل یک حکومت مشارکتی با پایه های وسیع به شکل ذیل. برای عملی شدن این راه حل لازمست بصورت عاجل یک لویه جرگه (کوچک) دایر شود. لویه جرگه یک ترکیب حکومت نجات ملی را که شباهت به پیشنهاد ذیل داشته باشد میتواند به تصویب برساند:

President Abdullah Abdullah

داکتر عبدالله رئیس جمهور

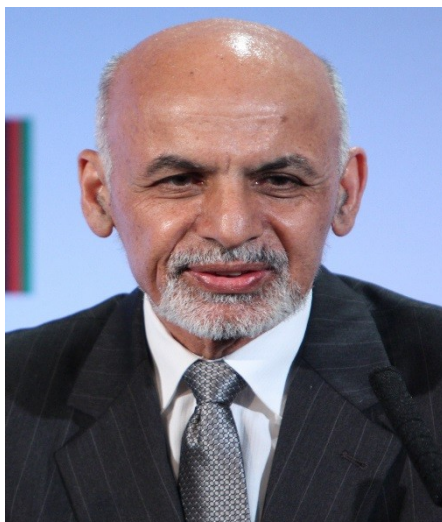
گلبدین حکمتیار معاون اول رئیس جمهور
حاجی محمد محقق معاون دوم رئیس جمهور
ملا عبدالغنی برادر یا مولوی سراج الدین حقانی معاون سوم رئیس جمهور

Prime Minister Ashraf Ghani

صدر اعظم - اشرف غنی احمدزی

معاون اول صدر اعظم - داکتر انورالحق احدی
معاون دوم صدر اعظم - داکتر زلمی رسول

اگر اشرف غنی به حیث صدراعظم خوب کار کند، میتواند مانند ولادیمیر پوتین بعد تر خود را در انتخابات ریاست جمهوری دوباره کاندید کند. هیچ مانعی در قانون اساسی درین مورد خاص وجود ندارد

کابینه حکومت همه شمول نجات ملی
رئیس جمهور امریکا و وزیر خارجه امریکا کمک های اقتصادی
خود را به یک حکومت همه شمولی که شباهت به کابینه ذیل
داشته باشد دوام خواهند داد نی به یک کابینه بی که پنجاه فیصد
آن دوستان و اقارب اشرف غنی باشند و پنجاه فیصد آن از دوستان
و اقارب داکتر عبدالله که حکومت همه شمول را نیز مانند حکومت
وحدت ملی بدنام کنند
حکومت همه شمول باید متشکل از شخصیت های حرفوی و
متخصص مرد و زن از جناح های راست، چپ، و میانه رو باشند
و از تمام اقوام و اکثر احزاب سیاسی تا حد امکان نمایندگی کنند

وزیر دفاع - جنرال عبدالرشید دوستم

وزیر خارجه - حکمت خلیل کرزی

وزیر داخله - اسدالله خالد

وزیر امنیت ملی - رحمت الله نبیل

وزیر مالیه - داکتر بصیر رنجبر

وزیر معارف - شکریه بارکزی
وزیر امور زنان - فوزیه کوفی
وزیر اقوام و قبایل - شیرمحمد عباس استانکزی
وزیر انرژی و آب - عطا محمد نور
وزیر اقتصاد و پلان گذاری - داکتر عبدالطیف پدرام
وزیر صحت عامه - حبیبه سرابی
وزیر عدلیه - محمد اسماعیل قاسمیار
وزیر معدن - سید سعادت نادری
وزیر ترانسپورت - حشمت غنی احمد زی
وزیر اطلاعات و فرهنگ - بکتاش سیاوش
وزیر کار و امور اجتماعی - سیلی غفار
وزیر تحصیلات عالی - پوهاند داکتر محمد داود راوش
وزیر انکشاف دهات - عبدالرشید آرین
وزیر امور مهاجران - مولوی عبدالسلام ضعیف
وزیر ارشاد، حج و اوقاف - محمد سهیل شاهین
وزیر زراعت - محمد حنیف اتمر
وزیر مخابرات - رنگین دادفر سینتا
وزیر ورزش و تربیت بدنی - داکتر مجیب الرحمن رحیمی
وزیر تجارت - داکتر ملک ستیز
وزیر انکشاف صنایع - احمد ولی مسعود
وزیر دولت در امور پارلمانی - نورالحق علومی
وزیر در امور حوادث - محمد حکیم تورسن

بدینگونه سوال پیدا میشود که حکومت همه شمول مورد نظر امریکا چیست؟ تنها اینقدر معلوم است که عبدالله و اشرف غنی آنرا باهم و میان هم بسازند. به گمان بد بنده حکومت فراگیر یا همه شمول اشرف غنی که در هر حال منفی داکتر عبدالله است و شکل حکومت دوسره نباید داشته باشد؛ خیلی خیلی به هموطنان و برخی از جهانیان و همسایگان معلوم است. اما حکومت همه شمول داکتر عبدالله رسماً اعلام و علنی نگردیده منتها اگر عملاً دقیق و وثیق باشد پیشاپیش مبتنی بر اصلی است که از زبان صلاح الدین ربانی؛ همین سایت اخبار افغانستان انتشار داده است:

قابل توجه محترمان حامد کرزی و استاد سیاف

برای ختم بحران سیاسی کنونی افغانستان، باید انتخابات تقلبی باطل اعلان شوند. باطل اعلان کردن انتخابات تقلبی برای ثبات سیاسی و آینده دموکراسی در افغانستان مفید تمام خواهد شد. اگر انتخابات تقلبی لغو و باطل اعلان شوند، اشرف غنی هنوز هم به حیث رئیس جمهور باقی خواهد ماند اما بحران فروکش خواهد کرد. در جریان روزهای اخیر شما سخت در تلاش آنید تا داکتر عبدالله را تطمیع کنید تا نتایج انتخابات تقلبی را بپذیرد. شما میتوانید داکتر عبدالله را تطمیع کنید اما جنرال دوستم به نمایندگی از قوم اوزبیک، گلبدین حکمتیار به نمایندگی از قوم پشتون، صلاح الدین ربانی به نمایندگی از قوم تاجک و حاجی محمد محقق به نمایندگی از قوم هزاره و سایر کاندیدان به هیچ صورت تطمیع نخواهند شد و نتایج انتخابات تقلبی را قبول نخواهند کرد. انتخابات تنها مربوط داکتر عبدالله نیست. هیچ چاره دیگر وجود ندارد بغیر از باطل اعلان کردن نتایج انتخابات تقلبی.

صلاح الدین ربانی رهبر جمعیت اسلامی :

قناعت ما را جز باطل کردن نتیجه‌ی انتخابات و فرستادن اعضای کمیسیون به زندان، هیچ چیزی دیگری فراهم کرده نمی‌تواند. این بار ما، به فرهنگ تقلب انتخاباتی پایان می‌دهیم. دیگر راهی وجود ندارد جز از بین بردن میراث بدنام فرهنگ تقلب و امید بخشیدن به نسل فردای کشور.

ناگفته نماند که جناب داکتر سلیم مجاز گرداننده محترم سایت اخبار افغانستان؛ در روی سایت؛ اطلاعات و تحلیلات متممه دیگری از جمله در مورد مشکلات ذاتی قانون اساسی موجود هم آورده اند که می‌توانید با مراجعه به آنجا <http://afghanistannews.org>؛ مطالعه بدارید و اما در پای طرح پیشنهادی جالب خویش، این خواست را هم مرقوم فرموده اند:

«اگر شما هم طرفدار این چنین حکومت همه گانی استید می‌توانید این پیشنهاد را از طریق صفحات مجازی تان توسط «سوسیال میدیا» با دوستان تان شریک سازید. نشر مجدد این طرح پیشنهادی در سایر رسانه‌ها با ذکر ماخذ مجاز است.»

تاجدار باشید اما بی آسیب «کرونا»!

متن کامل بیانیه وزارت خارجه آمریکا در اعتراض به عدم توافق اشرف غنی و عبدالله - ۵ حمل/فروردین ۱۳۹۹

تاریخ انتشار: یکشنبه ۱۰ حمل ۱۳۹۹ ساعت ۰۹:۱۲

ایالات متحده آمریکا از نحوه برخورد رهبران افغانستان رضایت ندارد

ایالات متحده به همکاری خود با جمهوری اسلامی افغانستان و مردم افغانستان افتخار می‌کند و آنچه را که افغانستان از سال ۲۰۰۱ بدست آورده است، تحسین می‌کند. ما بخصوص در پاسخ به تهدیدات بین‌المللی و تأمین صلح و امنیت از سال ۲۰۰۱ م. با نیروهای امنیتی افغانستان پیوند عمیقی برقرار کرده‌ایم و در این راستا دارای قربانی مشترک می‌باشیم. با تأکید بر اولویت ملی ایالات متحده که ایالات متحده برای کمک به ایجاد یک توافق سیاسی برای خاتمه جنگ چهار ساله ویرانگر متعهد است، وزیر امور خارجه پمپئو امروز با یک پیام فوری به کابل آمد. او مستقیماً با رهبران این کشور صحبت کرد، تا بر ضرورت یک سازش به

خاطر مردم افغانستان، بر آنها تأکید نماید.

ایالات متحده عمیقاً ابراز تأسف می‌کند که رئیس‌جمهور افغانستان اشرف غنی و رئیس اسبق اجرایی عبدالله عبدالله به وزیر خارجه آمریکا آقای پمپئو اطلاع داده‌اند که آنها نتوانسته‌اند، در مورد یک دولت فراگیر که بتواند چالش‌های حکومت، صلح و امنیت را برآورده سازد، توافق کنند و رفاه شهروندان افغانستان را تأمین نمایند. ایالات متحده از آنها ناامید شده‌است و رفتار آنها برای افغانستان و منافع مشترک ما چه معنا دارد. شکست آنها به روابط آمریکا و افغانستان صدمه زده و متأسفانه باعث ناامیدی آن دسته از افغان‌ها، آمریکایی‌ها و شرکای ائتلاف می‌شوند که جان خود را در راستای ایجاد آینده‌ی جدید برای این کشور فدا کرده و امکانات مالی را مصرف کرده‌اند.

از آنجایی که این شکست رهبری یک تهدید مستقیم برای منافع ملی ایالات متحده محسوب می‌شود، دولت ایالات متحده بلافاصله بازنگری در زمینه همکاری خود را با افغانستان، آغاز خواهد کرد. از جمله اقدامات دیگر، امروز ما اعلام می‌کنیم که مسئولیت هزینه‌های خود را در افغانستان تنظیم کرده و بلافاصله یک میلیارد دلار کمک‌های سال روان را کاهش می‌دهیم. ما آماده هستیم تا در سال ۲۰۲۱ یک میلیارد دلار دیگری از میزان کمک‌های خود کاهش دهیم. ما همچنین برای شناسایی کاهش‌های اضافی، بررسی همه برنامه‌ها و پروژه‌های خود را آغاز خواهیم کرد و وعده‌های خود را برای کنفرانس‌های اهداء کننده آینده در افغانستان تجدید نظر خواهیم کرد. ما برای رهبری افغانستان روشن ساخته‌ایم که ما از عملیات امنیتی که دارای انگیزه سیاسی باشد، پشتیبانی نمی‌کنیم و از رهبران سیاسی که دستور چنین عملیاتی را می‌دهند یا کسانی که از دولت موازی حمایت می‌کنند نیز، حمایت نمی‌کنیم.

ایالات متحده همچنان متقاعد شده‌است که حل و فصل سیاسی تنها راه حل منازعه است. ما متذکر می‌شویم که رهبران افغانستان با تعهدات خود در اعلامیه مشترک به‌طور متناقض عمل می‌کنند، عمدتاً از ایجاد تیم ملی فراگیر برای مشارکت در مذاکرات بین‌افغانی یا انجام اقدامات عملی برای تسهیل آزادی زندانیان از طرف هر دو طرف به عنوان یک اقدام اعتماد سازی، استفاده نمی‌کنند که منجر به یک توافق سیاسی و دستیابی به آتش‌بس دائمی و جامع می‌گردد. ما در حال عقب‌نشینی مبتنی بر شرایط نیروهای خود مطابق توافق ایالات متحده و طالبان، هستیم.

اگر رهبران افغانستان تصمیم بگیرند که یک دولت فراگیر تشکیل دهند که بتواند امنیت را تأمین کند و در روند صلح مشارکت داشته باشد، ایالات متحده آماده‌گی دارد، تا از این تلاش‌ها پشتیبانی کند و بازنگری‌هایی را که از امروز آغاز شده، مورد تجدید نظر قرار دهد.

ایالات متحده نه مشارکت خود با افغانستان را رها می‌کند، نه به تعهد خود جهت حمایت از نیروهای امنیتی افغانستان پشت می‌کند، بلکه بازنگری در زمینه کمک‌ها با توجه به اقدامات غیرمسئولانه رهبران افغانستان صورت می‌گیرد. برای نشان دادن تعهد پایدار آمریکا در برابر مردم افغانستان، ایالات متحده ۱۵ میلیون دلار را در راستای مبارزه با ویروس کرونا در افغانستان کمک خواهد کرد.

وزارت امور خارجه ایالات متحده آمریکا، ۲۴ مارس ۲۰۲۰

